

263

Besluit van 28 maart 1994, houdende bepalingen met betrekking tot de financiën van de regionale politiekorpsen (Besluit financiën regionale politiekorpsen)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 2 december 1993, nummer EA93/U3433, gedaan in overeenstemming met Onze Ministers van Justitie en van Financiën;

Gelet op de artikelen 44 en 45 van de Politiewet 1993;

De Raad van State gehoord (advies van 15 februari 1994, nummer W04.93.0811);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 24 maart 1994, nummer EA94/U871, uitgebracht in overeenstemming met Onze Ministers van Justitie en van Financiën;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

1. In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Binnenlandse Zaken;
- b. rijksbijdragen: de algemene bijdragen, de bijzondere bijdragen en de aanvullende bijdragen.
- c. budgetverdeeleenheid: rekeneenheid die, vermenigvuldigd met een vast bedrag, de algemene bijdrage per regio bepaalt;
- d. normbedrag: vast bedrag dat, vermenigvuldigd met het aantal budgetverdeeleenheden per regio, de algemene bijdrage per regio bepaalt.

2. Onder kosten als bedoeld in artikel 44, eerste lid, van de Politiewet 1993 wordt verstaan: het saldo van de lasten en baten van de regio voor personele en materiële middelen en investeringen, reserveringen en desinvesteringen daaronder begrepen.

Artikel 2

1. De algemene bijdrage per regio bestaat uit een aantal budgetverdeeleenheden, vermenigvuldigd met een normbedrag per budgetverdeeleenheid.

2. Onze Minister stelt in overeenstemming met Onze Minister van Justitie jaarlijks voor 1 juli het aantal budgetverdeeleenheden dat aan een regio in het volgende kalenderjaar wordt toegekend, voorlopig vast.

3. Onze Minister stelt jaarlijks voor 1 juli het normbedrag per budgetverdeleenheid en de algemene bijdrage per regio voor het volgende kalenderjaar voorlopig vast.

4. De voorlopig vastgestelde algemene bijdrage wordt betaalbaar gesteld in vier termijnen respectievelijk 15 januari, 15 april, 15 juli, 15 oktober.

5. Onze Minister kan de voorlopig vastgestelde algemene bijdrage bijstellen in verband met loon- en prijsmutaties die tot wijziging in de desbetreffende post uit Hoofdstuk VII van de rijksbegroting en de daarbij behorende meerjarenraming leiden.

6. Onze Minister kan in overeenstemming met Onze Minister van Justitie de voorlopig vastgestelde algemene bijdrage bijstellen in verband met andere dan in het vijfde lid bedoelde wijzigingen in de desbetreffende post uit Hoofdstuk VII van de rijksbegroting en de daarbij behorende meerjarenraming.

7. Onze Minister stelt de korpsbeheerder zo spoedig mogelijk op de hoogte van een besluit tot bijstelling als bedoeld in het vijfde en zesde lid.

8. Verrekening van bijstellingen in de voorlopig vastgestelde algemene bijdrage vindt uiterlijk plaats op 1 november van het jaar waarop de voorlopige vaststelling betrekking heeft.

Artikel 3

1. Onze Minister kan aan een regio een bijzondere bijdrage verlenen. Voor zover een bijzondere bijdrage betrekking heeft op de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde dan wel op de vervulling van taken ten dienste van de justitie, geschiedt dit in overeenstemming met Onze Minister van Justitie.

2. Een bijzondere bijdrage kan onder voorwaarden worden verleend.

Artikel 4

1. Een aanvullende bijdrage als bedoeld in artikel 44, tweede lid, van de Politiewet 1993 wordt gedurende ten hoogste drie jaren verleend. De vaststelling van de hoogte van de bijdrage geschiedt in overeenstemming met Onze Minister van Justitie.

2. Een verzoek om een aanvullende bijdrage wordt voor het begin van het jaar of de jaren waarvoor zij wordt verzocht ingediend door het regionale college.

3. De korpsbeheerder verstrekt desgevraagd de gegevens die Onze Minister noodzakelijk acht voor de behandeling van het verzoek.

4. Onze Minister kan aan een regio waaraan een aanvullende bijdrage wordt verleend, bijzondere voorschriften geven met betrekking tot het door de regio te voeren financiële beleid. Voor zover een aanvullende bijdrage wordt verstrekt die zijn oorzaak heeft in de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde dan wel in taken ten dienste van de justitie, worden zij gegeven in overeenstemming met Onze Minister van Justitie. De voorschriften zijn van toepassing met ingang van het begrotingsjaar waarvoor de bijdrage wordt verleend.

5. Indien een regio handelt in strijd met de voorschriften, bedoeld in het vierde lid, kan Onze Minister de aanvullende bijdrage weigeren, verminderen of intrekken.

Artikel 5

1. De korpsbeheerder verstrekt jaarlijks voor 1 augustus aan Onze Minister een jaarrekening en verslag bij de jaarrekening over het voorafgaande begrotingsjaar, voorzien van een verklaring, een rapport en een verslag van een accountant als bedoeld in artikel 393, eerste lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek, waarin verantwoording wordt

afgelegd over de besteding van de rijksbijdragen en overige baten over het voorafgaande begrotingsjaar.

2. Onze Minister kan nadere regels stellen over de inhoud en inrichting van het verslag, de reikwijdte van de controle en de inhoud van de verklaring, bedoeld in het eerste lid.

3. Aan ambtenaren van het Ministerie van Binnenlandse Zaken wordt op verzoek alle informatie verstrekt die zij noodzakelijk achten. Deze ambtenaren kunnen ook op eigen initiatief informatie inwinnen bij de accountant die met de controle is belast.

Artikel 6

Uitbetaling van een rijksbijdrage vindt plaats door middel van voorschotten.

Artikel 7

1. Onze Minister stelt de omvang van de rijksbijdragen over het voorafgaande begrotingsjaar definitief vast binnen drie maanden nadat de regio de in artikel 5, eerste lid, bedoelde bescheiden heeft overgelegd.

2. Onze Minister kan besluiten tot terugvordering van een verleende rijksbijdrage indien na de beoordeling van de in artikel 5, eerste lid, bedoelde bescheiden blijkt dat een verleende bijdrage in het betrokken begrotingsjaar niet tot besteding is gekomen binnen de daarvoor gestelde regels.

3. Onze Minister kan de betaling van een of meer voorschotten geheel of gedeeltelijk opschorten, indien niet is voldaan aan artikel 5, eerste lid, alsmede het bepaalde op grond van artikel 45, derde lid, van de Politiewet 1993.

4. Onze Minister stelt de korpsbeheerder zo spoedig mogelijk op de hoogte van een besluit als bedoeld in het tweede en derde lid.

Artikel 8

1. De korpsbeheerder verstrekt jaarlijks vóór 15 november aan Onze Minister het beleidsplan, de vastgestelde begroting van baten en lasten voor het eerstvolgende kalenderjaar en de daarbij behorende meerjarenraming, alsmede de daarop betrekking hebbende wijzigingen zodra deze zijn vastgesteld.

2. Onze Minister kan nadere regels stellen over de inrichting van de informatie, bedoeld in het eerste lid, alsmede over de wijze waarop deze aan hem wordt verstrekt. Voor zover deze informatie betrekking heeft op de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde dan wel op taken ten dienste van de justitie, worden de nadere regels gesteld in overeenstemming met Onze Minister van Justitie en wordt deze informatie door Onze Minister aan Onze Minister van Justitie ter beschikking gesteld.

3. Onze Minister doet jaarlijks verslag van de verkregen informatie aan Onze Minister van Justitie en aan de korpsbeheerders.

Artikel 9

1. Bij de toepassing van de artikelen 203 tot en met 211 en 260 tot en met 264 van de Gemeentewet, bedoeld in artikel 45, vierde lid, van de Politiewet 1993, wordt gelezen voor:

- a. het gemeentebestuur: de korpsbeheerder;
- b. het college van burgemeester en wethouders: de korpsbeheerder;
- c. de gemeenteraad: het regionale college;
- d. de raad: het regionale college;
- e. de gemeente: de politieregio;
- f. gedeputeerde staten: Onze Minister van Binnenlandse Zaken;

g. de commissaris der Koningin: Onze Minister van Binnenlandse Zaken.

2. Onze Minister beslist bij de toepassing van de artikelen 203, eerste en tweede lid, artikel 207, tweede lid, en de artikelen 260 tot en met 264 van de Gemeentewet in overeenstemming met Onze Minister van Justitie.

3. Voor zover bij de toepassing van artikel 208, vierde lid, van de Gemeentewet voorschriften worden gegeven die betrekking hebben op de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde dan wel op taken ten dienste van de justitie, worden deze gegeven in overeenstemming met Onze Minister van Justitie.

Artikel 10

Onze Minister verschaft Onze Minister van Justitie kennis van alle besluiten ingevolge dit besluit en verschaft Onze Minister van Justitie alle informatie die hij voor een goede uitvoering van artikel 45, vierde lid, van de Politiewet 1993 nodig heeft.

Artikel 11

1. Onze Minister kan aan een regio een bijdrage verlenen voor de kosten van de reorganisatie van de politie.

2. Onze Minister bepaalt in overeenstemming met Onze Minister van Justitie onder welke voorwaarden een bijdrage wordt verleend.

Artikel 12

1. Onze Minister stelt in overeenstemming met Onze Minister van Justitie zo spoedig mogelijk na inwerkingtreding van dit besluit het aantal budgetverdeeleenheden dat aan een regio in het lopende kalenderjaar wordt toegekend, voorlopig vast.

2. Onze Minister stelt zo spoedig mogelijk na inwerkingtreding van dit besluit het normbedrag per budgetverdeeleenheid en de algemene bijdrage per regio voor het lopende kalenderjaar voorlopig vast.

3. De korpsbeheerder verstrekt voor 17 mei 1994 aan Onze Minister het eerste beleidsplan, de begroting van baten en lasten voor het lopende kalenderjaar en de daarbij behorende meerjarenraming.

4. Indien artikel 203 van de Gemeentewet van toepassing is op een begroting, bedoeld in het derde lid, blijft in artikel 203, derde lid, van de Gemeentewet de zinsnede «doch in ieder geval vóór de aanvang van het begrotingsjaar», buiten toepassing en wordt in artikel 205, tweede lid, van de Gemeentewet in plaats van de zinsnede «bij de aanvang van het desbetreffende begrotingsjaar» gelezen: zo spoedig mogelijk.

Artikel 13

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 april 1994.

Artikel 14

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit financiën regionale politiekorpsen.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken
Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 10 mei 1994, nr. 88.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 28 maart 1994

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken,
E. van Thijn

Uitgegeven de *veertiende* april 1994

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

Inleiding

De Politiewet 1993 bepaalt in artikel 44 dat met het oog op de kosten van de politie door de Minister van Binnenlandse Zaken aan de regio's bijdragen beschikbaar worden gesteld. De wijze waarop deze bepaling wordt uitgevoerd, is in dit besluit neergelegd. Ten opzichte van het oude bestel zijn er óók op het terrein van de financiering, aanmerkelijke wijzigingen. Als belangrijkste kenmerk moet genoemd worden het uitgangspunt dat de regionale korpsen, veel meer dan voorheen het geval was, naar eigen inzichten kunnen bepalen op welke wijze de rijksbijdragen worden besteed. De sturing die voorheen vanuit het Rijk werd gegeven door afzonderlijke budgetten beschikbaar te stellen voor investeringen en/of exploitatie, onder meer op het gebied van huisvesting, automatisering, vervoermiddelen en verbindingen, is grotendeels verdwenen.

Op het gebied van het beheer is gekozen voor een afstandelijke positie van het Rijk. Onder beheer wordt hier verstaan: de zorg voor de instandhouding van een korps en het creëren van zodanige voorwaarden dat het korps zijn taak kan verrichten op een wijze als door het bevoegd gezag wenselijk wordt geacht. De keuze voor beheer op afstand laat zich kort samenvatten als: decentraal, tenzij....

De financiën maken onderdeel uit van het beheer. Het gekozen uitgangspunt betekent dus een grote mate van bestedingsvrijheid. Naarmate er minder eisen worden gesteld aan de wijze waarop het budget besteed wordt, neemt de vrijheid van de korpsbeheerder toe. De verantwoordelijkheid van de korpsbeheerder voor de rechtmatigheid en doelmatigheid van de besteding van het budget wordt daardoor groter.

De uiteindelijke verantwoordelijkheid voor (de kwaliteit van) het algemeen niveau van politiezorg ligt bij de Minister van Binnenlandse Zaken en de Minister van Justitie. De Minister van Binnenlandse Zaken is verantwoording schuldig aan het parlement voor een rechtmatige en doelmatige besteding van politiegelden voor zover deze vallen onder hoofdstuk VII van de Rijksbegroting. De Minister van Justitie draagt verantwoordelijkheden op het gebied van de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde en andere taken ten behoeve van de justitie. Maar binnen de door het Rijk gegeven regels zijn de korpsbeheerders in eerste instantie verantwoordelijk voor de kwaliteit van de politiezorg in een regio.

Voor de keuze voor een financieringsstelsel in het kader van de Politiewet 1993, is een aantal uitgangspunten en doelstellingen geformuleerd. Als belangrijkste kunnen worden genoemd:

- integrale financiering van de politiezorg op regionaal en bovenregionaal niveau, dus zo min mogelijk bijzondere bijdragen;
- binnen de algemene bijdrage geen bestedingsvoorwaarden;
- geen open-eind-regeling;
- opbouw van budgetverdeelmaatstaven houdt rekening met verschillen tussen regionale korpsen;
- doorzichtig, flexibel, objectief en controleerbaar;
- financieel toezicht;
- plicht tot (verantwoordings)informatie.

In het vorenstaande liggen de belangrijkste doelstellingen besloten die de basis hebben gevormd voor de nadere uitwerking van de financieringsstructuur.

Naast de algemene bijdragen kan er nog – beperkt – sprake zijn van bijzondere bijdragen, en in bijzondere gevallen van een aanvullende bijdrage. Beide onderwerpen komen hierna afzonderlijk ter sprake.

Alle bijdragen op grond van dit besluit worden op voorschotbasis betaalbaar gesteld. Na ontvangst en beoordeling van de verantwoordingsinformatie van de regio's kan worden overgegaan tot de definitieve vaststelling van de rijksbijdragen.

Indien in een bepaald jaar de rijksbijdragen niet geheel tot besteding komen, dan dient het restant te worden gereserveerd.

De algemene bijdrage

De bepaling van het budget van een regio vindt plaats door vermenigvuldiging van het door de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie gezamenlijk vast te stellen aantal budgetverdeelenheden (BVE's) per regio met het door de Minister van Binnenlandse Zaken vast te stellen normbedrag per BVE. Dit normbedrag wordt berekend door het beschikbare budget voor de algemene bijdrage te delen door het totaal aantal budgetverdeelenheden.

De berekening van het normbedrag is een kwestie van uitvoering. Deze rekenkundige handeling wordt door de Minister van Binnenlandse Zaken als budgethouder verricht. De verdeling van de BVE's over de regio's is de cruciale beslissing voor het budget van iedere regio; deze wordt in overeenstemming met de Minister van Justitie genomen. Voorts zullen er in het departementale begrotingsvoorbereidingstraject afspraken worden gemaakt tussen de beide verantwoordelijke Ministers over de verdeling van de budgettaire kaders tussen de algemene bijdrage en de bijzondere bijdragen. De Ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie hebben een aantal gezamenlijke verantwoordelijkheden en een aantal waarvoor beiden afzonderlijk een specifieke verantwoordelijkheid dragen. De afspraken die voortvloeien uit bedoeld begrotingsvoorbereidingstraject, in combinatie met een aantal gezamenlijke en individuele bevoegdheden op grond van de onderhavige regeling, stellen de Minister van Binnenlandse Zaken en de Minister van Justitie in staat hun verantwoordelijkheid waar te maken voor de openbare orde en veiligheidszorg, het beheer van de regionale korpsen en het begrotingsbeheer respectievelijk de handhaving van de rechtsorde dan wel de vervulling van taken ten dienste van de justitie.

Ter onderbouwing van de vaststelling van het aantal BVE's per regio wordt gebruik gemaakt van een aantal algemene (dat wil zeggen: voor alle regio's geldend en op basis van een vaste systematiek) en een aantal bijzondere maatstaven. Zo geldt de uitkomst van het project kwantificering politiesterkte (de PKP-operatie) vooralsnog als een algemene maatstaf. De sterkteverdeling op grond van de PKP-operatie kwam in 1989 tot stand en is in 1991 gewijzigd door de uitkomsten van de operatie in relatie te brengen met de invoering van regionale politie. Dit heeft vanaf 1992 geleid tot een sterktevaststelling per regio. De bevoegdheid om de sterkte van korpsen vast te stellen is niet meer opgenomen in de wet. De behoefte aan een dergelijke verdelingsgrondslag zal evenwel blijven bestaan omdat de taakuitvoering van de politie nu eenmaal in hoofdzaak mensenwerk is.

De realisatie van de PKP-operatie is evenwel eindig. De Minister van Binnenlandse Zaken en de Minister van Justitie zullen dan een nieuw of vernieuwd verdeelsysteem moeten ontwerpen om ook in de toekomst te kunnen beschikken over een instrumentarium om het budget van de politie op adequate, en periodiek te actualiseren, verdeelmaatstaven te baseren. Het gebruik maken van actuele(re) verdeelmaatstaven dient evenwel zodanig objectief te zijn dat enerzijds beïnvloeding van de

maatstaven op regionaal niveau wordt voorkomen en anderzijds wordt voorkomen dat op rijksniveau de verdeelmaatstaven zozeer verfijnd worden dat de werkelijkheid «genormeerd» wordt. De relatie tussen - voorheen - «sterkte» en «budgetverdeeleenheden» zal afnemen.

Naast de algemene maatstaven dient het evenwel ook mogelijk te zijn om bestaande budgetten, of nieuwe beleidsvoornemens, op korte termijn te vertalen in budgetverdeeleenheden; te denken hierbij valt aan voorbeelden uit het nabije verleden zoals milieu, 06-11 en bureaus financiële ondersteuning. Deze bijzondere voornemens kunnen in de vorm van bijzondere maatstaven worden meegewogen in de uiteindelijke toedeling van de BVE's.

De budgetverdeeleenheden vormen de volumegrondslagen voor de verdeling van het budget. Daarnaast is het noodzakelijk om een normbedrag vast te stellen. Dit bedrag is onderhevig aan periodieke wijzigingen die het gevolg zijn van mutaties in lonen en prijzen, en specifieke wijzigingen. De Minister van Binnenlandse Zaken kan dan ook het normbedrag zonodig tussentijds bijstellen.

Er is niet gekozen voor een differentiatie van het normbedrag naar korpsgrootte. Door het grotendeels wegvallen van de schaalnadelen van korpsen en omdat de beleidsvrijheid toeneemt en er meer mogelijkheden ontstaan voor een kostendekkende exploitatie, wordt een differentiatie niet langer noodzakelijk geacht. Het evenredigheidsbeginsel dat aan de verdeling van de budgetverdeeleenheden ten grondslag ligt, dient zich ook uit te strekken tot het normbedrag. Individuele wijzigingen/mutaties voor één of enkele regio's dienen niet tot uitdrukking te komen in dat bedrag, maar in de volume-maatstaf; een wijziging in het normbedrag zou immers ook doorwerken in de vergoeding aan de overige regio's.

De eerste vaststelling van het normbedrag na invoering van de Politiewet 1993, is gebaseerd op de geactualiseerde uitkomsten van de commissie beschrijving budgetten politie (commissie-Peschar).

Aan de besteding van de algemene bijdrage wordt geen andere voorwaarde gesteld dan in artikel 1, tweede lid. De algemene bijdrage wordt daarom ook wel aangeduid als: brede doeluitkering.

De bijzondere bijdragen

Het vergoedingstelsel op grond van het Besluit Vergoeding Politiekosten 1986 kenmerkte zich door een veelheid van bijzondere bijdragen en centrale aanschaffingen die om niet aan korpsen werden overgedragen of ter beschikking werden gesteld. Ook vanuit het Ministerie van Justitie en andere ministeries werden gelden gefourneerd voor specifieke doelen. In de Politiewet 1993 is in de toelichting opgenomen dat het streven er op gericht is om de afzonderlijke budgetten voor facetten van de politiezorg en het politiebeleid zoveel mogelijk te reduceren en onderdeel te doen uitmaken van de vergoedingen aan de regio's. In diverse rapportages, het rapport van de gemengde werkgroep sanering specifieke uitkeringen en in de toelichting op het Besluit Vergoeding Politiekosten 1986, is het belang van een sanering van specifieke uitkeringen al eerder onderstreept. Sanering betekent in dit verband dat de aan de specifieke budgetten gerelateerde activiteiten op rijksniveau vervallen. De budgetten voor bijzondere bijdragen, en daaraan gelijkgestelde, kunnen derhalve overgaan naar de algemene bijdrage. Slechts in bijzondere gevallen is er aanleiding voor bijzondere bijdragen. Er moet dan zijn voldaan aan één of meer van de volgende randvoorwaarden:

- er is nog onvoldoende zicht op de omvang van de kosten waardoor het opnemen van een budget in de algemene bijdrage nog niet mogelijk is;
- er is sprake van een aanmerkelijke ongelijkmatige spreiding van kosten tussen regio's waarvan aannemelijk kan worden gemaakt dat het bestrijden hiervan uit de algemene bijdrage onredelijk is;
- er is sprake van incidentele kosten zoals ten behoeve van de beleidsontwikkeling, innovatie en onderzoek;
- er is sprake van budgetten waarvoor het stellen van specifieke bestedingsvoorwaarden aantoonbaar noodzakelijk is.

Bijzondere bijdragen dienen zo veel mogelijk een beperkte geldigheid te hebben. De besteding van deze bijzondere bijdragen is gebonden aan specifieke bestedingsvoorwaarden. Afzonderlijke rijksbijdragen voor huisvesting, automatisering (niet zijnde de landelijke activiteiten), post-actieven, aanschaf ME-voertuigen alsmede een aantal kleinere uitkeringen zullen indien enigszins mogelijk, verdwijnen. Bij de start van de nieuwe financieringsstructuur is volledige overheveling van deze budgetten naar de algemene bijdrage niet mogelijk; op een aantal budgetten rust nog een meerjarige verplichting die door de betrokken ministeries nagekomen moet worden.

Voor de nog resterende bijzondere bijdragen wordt zoveel mogelijk gewerkt met genormeerde bijdragen. Op deze wijze kunnen discussies over de hoogte van een bijdrage worden vermeden en kan slagvaardiger en eenduidig worden gewerkt.

Een bijzondere vorm van een bijzondere bijdrage vormen de bijdragen die op grond van artikel 11 kunnen worden verleend in verband met de reorganisatie van de politie. Deze bijdragen zijn uit de aard der zaak aflopend (in tijd), en worden aan alle regio's gegeven. Omdat er een afzonderlijk budget voor deze bijzondere bijdragen is en omdat deze bijzondere bijdragen van een andere aard zijn dan de bijzondere bijdragen van artikel 3, is er een afzonderlijk (overgangs)artikel voor deze bijdrage opgenomen.

De aanvullende bijdrage

Indien blijkt dat voor een regio de middelen aanmerkelijk tekort schieten om in de noodzakelijke behoeften te voorzien, kan de Minister van Binnenlandse Zaken de regio een aanvullende bijdrage geven. Bij de opzet van deze bepaling is het oog gehouden op artikel 12 van de Financiële-Verhoudingswet 1984. Dit besluit geeft hieromtrent enkele nadere regels. Een aanvullende bijdrage zal slechts in bijzondere gevallen, voor een bepaalde periode en onder strikte voorwaarden worden verleend.

Informatiebehoefte

De terughoudende positie die het Rijk kiest, betekent niet dat het Rijk niet wil weten wat de korpsen zullen gaan doen of hebben gedaan met de beschikbaar gestelde middelen. Het Rijk heeft informatie van korpsen nodig omdat er op rijksniveau een aantal beleidsmatige en beheersmatige bevoegdheden en verantwoordelijkheden zijn neergelegd die zonder informatie niet kunnen worden uitgeoefend of gedragen. De ministers zijn jegens het parlement verantwoordelijk voor het niveau van politiezorg en zijn aanspreekbaar op het niveau, de produktiviteit, de effectiviteit en de kwaliteit van de politie als totaliteit.

De gegevens over afzonderlijke onderwerpen zoals begroting, jaarrekening, omvang en samenstelling van het korps zullen worden verwerkt en bewerkt. Veelal in relatie tot elkaar zal dit leiden tot informatie die van

belang is voor zowel het Rijk als voor de korpsen. Jaarlijks zal er een verslag worden uitgebracht waarin een relevante samenvatting van alle informatie wordt opgenomen. Er dient dan te worden gedacht aan samenvattingen van informatie en diverse kengetallen, gemiddelden en indicatoren. Kortom, informatie die op rijksniveau een rol speelt bij de beleidsvoorbereiding ten behoeve van het beheren (sturen) op afstand.

Ook op regionaal niveau is die informatie belangrijk, onder andere voor het hanteren van een instrumentarium van planning en control, het opstellen van het beleidsplan en de begroting, het afleggen van verantwoording aan het regionaal college en niet in de laatste plaats om op basis van «bedrijfsvergelijkende cijfers» de eigen bedrijfsvoering te spiegelen aan die van andere regio's. De informatie die wordt opgenomen in het jaarlijkse verslag heeft een signaalfunctie die kan leiden tot nader onderzoek van significante verschillen.

Het aanleveren van de hier bedoelde informatie zal worden ondersteund door zo veel mogelijk gebruik te maken van geautomatiseerde hulpmiddelen.

Overgangssituatie

Bij de vaststelling van het budget dat beschikbaar is voor regionale korpsen dient te worden bedacht dat er in de eerste jaren sprake is van budgettaire overgangsproblemen. Verplichtingen die voorheen door het Rijk zijn aangegaan en niet overgaan naar de regio's, of waarvan het wenselijk wordt geacht om dit niet te doen, zullen gedurende een aantal jaren ten laste van de politiebegroting blijven en kunnen het tempo waarin specifieke budgetten worden toegevoegd aan de algemene bijdrage beïnvloeden. Te denken ware hierbij aan de langlopende verplichtingen op het gebied van huisvesting en automatisering.

De financieringsstructuur is zodanig van opzet dat een vloeiende overgang van de oude situatie naar een gewenste situatie mogelijk is. Een overgangssituatie is om diverse redenen noodzakelijk. Zo zal de bekostigingsstructuur, die voorheen door het Ministerie van Justitie werd gehanteerd op basis van een stelsel van inkomsten en uitgaven, moeten worden omgevormd tot een structuur die het regionale korpsen mogelijk maakt om gebaseerd op het regionale budget een stelsel van baten en lasten in te voeren met bedrijfseconomische grondslagen. Bij de afbouw van deze activiteiten (sanering van bijzondere bijdragen) dient rekening te worden gehouden met de afwikkeling van, soms langlopende, verplichtingen. De regionale korpsen dienen in staat te worden gesteld om het niveau van de kosten in overeenstemming te brengen met het niveau van de baten.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2

De algemene bijdrage kent een volume-maatstaf (de budgetverdeelenheden) en een prijs-maatstaf (het normbedrag). De omvang van de algemene bijdrage binnen het beschikbare politiebudget is periodiek onderwerp van overleg tussen de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie. Dit overleg vormt de basis tot vaststelling van de omvang van dit budget op rijksniveau. Wanneer bovendien overeenstemming bestaat over het aantal budgetverdeelenheden per regio, is het normbedrag vervolgens een afgeleide hiervan. Het normbedrag is in beginsel ondeelbaar. Niettemin zal bij de bekendmaking van het normbedrag, en bij tussentijdse wijzigingen, worden aangegeven op

welke verdeling in loon- en prijscomponenten de mutaties betrekking hebben. Een vaste normering in een personele en materiële component verhoudt zich niet met de beleidsvrijheid van korpsen om naar eigen inzichten invulling te geven aan de verhouding tussen personeel en materieel.

Voor het berekenen van de algemene bijdrage wordt uitgegaan van het vigerende sterktestelsel, waarvan de basis de PKP-systematiek is. Deze systematiek is voorzien tot 1997.

Het aantal budgetverdeeleenheden, het normbedrag en (dus) de algemene bijdrage worden «voorlopig» vastgesteld, omdat er een mogelijkheid moet zijn om mutaties die later van kracht worden, te verwerken.

Het vijfde lid betreft de uitvoering, door de Minister van Binnenlandse Zaken, van noodzakelijk gebleken mutaties. Het zesde lid ziet op door de ministers noodzakelijk geachte wijzigingen; daarom geschieden die bijstellingen in overeenstemming.

De betaling zal zoveel mogelijk gebaseerd zijn op de laatstbekende en vastgestelde volume- en prijsmaatstaven. Indien dit noodzakelijk is, zal op betalingsdata een verrekening plaatsvinden met reeds verrichte betalingen. De feitelijke betaling van rijksbijdragen zal plaatsvinden door overmaking op de rekening die iedere regio heeft geopend bij de Bank Nederlandse Gemeenten.

Artikel 3

Met inachtneming van de in het algemeen deel van deze toelichting omschreven criteria, kunnen de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie bijzondere bijdragen verlenen. Het dient daarbij te gaan om kosten die niet door verhoging van de algemene bijdrage aan korpsen kunnen worden vergoed.

Een bijzondere bijdrage kan in beginsel slechts gedurende een beperkt aantal jaren worden verleend. Na een experimentele fase dient te worden besloten om de activiteit te beëindigen dan wel in te voeren. In het laatste geval zal bekostiging door de korpsen dienen plaats te vinden uit de algemene bijdrage. Deze kan hiervoor worden aangepast indien dit naar de mening van de minister(s) noodzakelijk is. Een bijdrage zoals bedoeld behoeft niet beperkt te blijven tot regionale of interregionale activiteiten. De taak van de regionale politie strekt zich immers in toenemende mate uit tot buiten de landsgrenzen. De internationalisering zal ook aan de politietaak niet ongemerkt voorbij gaan. De politie zal hieraan in de toekomst ook aandacht moeten besteden.

Het kan voor het ontwikkelen van beleid zinvol zijn om gebruik te maken van de kennis en capaciteit van korpsen. De korpsen kunnen als gesprekspartner van de departementen fungeren en beleidsvoornemens op hun implicaties beoordelen door hiermee in de praktijk te experimenteren. Indien hieraan meerkosten zijn verbonden voor korpsen dan kan hiervoor een bijzondere bijdrage beschikbaar worden gesteld.

Ook de afwikkeling van toezeggingen uit het verleden kan via een bijzondere bijdrage plaatsvinden.

Als voorbeelden van bijzondere bijdragen op dit moment kunnen worden genoemd de bijdragen in het kader van rechtspositionele maatregelen, zoals vervroegd uittreden, en de vereveningsbijdrage

huisvesting, de bijdragen ten behoeve van de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit, ten behoeve van grensoverschrijdende observatie en ten behoeve van het Nationaal Milieu Plan.

De Minister van Justitie bepaalt mede de bestedingsvoorwaarden indien deze worden verbonden aan bijzondere bijdragen die betrekking hebben op de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde of op de vervulling van taken ten dienste van de justitie.

Artikel 4

Het nieuwe politiebestedel wordt beheerst door het adagium «beheer op afstand». Dit houdt onder andere in dat de politieregio's, wat betreft de besteding van de algemene bijdrage op grond van het onderhavige besluit, zo min mogelijk gebonden zijn aan gedetailleerde rijksvoorschriften. Dat neemt echter niet weg dat de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie de eindverantwoordelijkheid blijven dragen voor een kwalitatief en kwantitatief goede politiezorg. Zij zullen dan ook op de handhaving hiervan door de volksvertegenwoordiging kunnen worden aangesproken. Een overheidsbemoeienis op rijksniveau blijft derhalve – en marge – bestaan.

Dat een politieregio bij wijze van spreken «in faillissement» geraakt dan wel dat om financiële redenen een adequaat niveau van politiezorg in een regio niet langer gegarandeerd is, moet als maatschappelijk onaanvaardbaar worden beschouwd. Gegeven de hiervoor genoemde verantwoordelijkheid, dient de Minister van Binnenlandse Zaken te voorkomen dat het zover komt. Als instrument om deze verantwoordelijkheid inhoud te geven, kan de Minister van Binnenlandse Zaken buiten de vergoedings-systematiek van de algemene bijdrage op grond van dit artikel een aanvullende bijdrage verstrekken. Indien een aanvullende bijdrage wordt verstrekt die zijn oorzaak heeft in de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde dan wel in de taken ten dienste van de justitie, worden aan de aanvullende bijdrage verbonden voorschriften gegeven in overeenstemming met de Minister van Justitie.

Alleen indien korpsen in financiële nood zijn geraakt, is toepassing van een instrumentarium zoals hier bedoeld te rechtvaardigen. Uitgangspunt is evenwel dat de primaire verantwoordelijkheden en bevoegdheden door de wetgever zijn neergelegd op centraal niveau, in casu de korpsbeheerder en het regionaal college.

Een eventuele toekenning van een aanvullende bijdrage aan een regio komt ten laste van het beschikbare politiebudget alvorens het (resterende) budget wordt verdeeld op basis van de verdeelmaatstaven van dit besluit. Dit betekent dat een aanvullende bijdrage ten koste gaat van de uitkering aan andere regio's. Dit impliceert reeds dat het toekennen van een aanvullende bijdrage niet op lichtvaardige gronden zal geschieden.

Als model voor de in deze artikelen neergelegde regeling heeft gediend artikel 12 van de Financiële-Verhoudingswet 1984. Het artikel 12-regime is echter niet zonder meer inpasbaar in dit besluit doordat de politieorganisatie als zodanig uit de huidige bestuursstructuur is gelicht en geplaatst is in een andere bestuurlijke setting.

Van belang voor de toepassing van deze bevoegdheid is de wettelijke inkadering van deze bijdrage (artikel 44, derde lid, van de Politiewet 1993): het moet gaan om een aanmerkelijk tekort voor de noodzakelijke behoeften. Gelet op de omvang van de budgetten die aan regio's zullen worden verstrekt, wordt een, per geval vast te stellen drempel die voor rekening van het korps blijft, redelijk geacht. Dit betekent dat budgettaire

verstoringen die minder bedragen dan de drempel in ieder geval voor eigen rekening van de korpsen blijven en binnen het meerjarige budgettaire kader tot een oplossing gebracht dienen te worden.

Overigens zal er door de Minister van Binnenlandse Zaken naar worden gestreefd dat door tijdige signalering de toepassing van dit artikel tot een minimum kan worden beperkt. Toepassing van dit artikel impliceert immers een – zij het tijdelijke – inperking van de financiële beleidsvrijheid van de regio. De aanvullende bijdrage wordt maximaal drie jaar verleend. In die periode zullen de financiën van de regio gesaneerd moeten zijn teneinde weer op eigen kracht te kunnen werken. Zou blijken dat er structurele factoren hebben bijgedragen aan de financiële problemen, dan zal in die periode aanpassing van het verdeelstelsel gezien moeten worden.

Indien een regio de bij de aanvullende bijdrage gegeven voorschriften niet naleeft, kan de minister met financiële sancties reageren. Ook het terugvorderen van bij voorschot verrichte betalingen, geregeld in artikel 7, is mogelijk.

Artikel 5

Ingevolge het onderhavige besluit worden aan regio's jaarlijks bijdragen verstrekt ter bestrijding van de kosten van het regionale politiekorps. Deze bijdragen worden verstrekt ten laste van hoofdstuk VII van de Rijksbegroting waarvoor de Minister van Binnenlandse Zaken de verantwoordelijkheid draagt ten aanzien van het gevoerde beheer. Deze verantwoordelijkheid omvat mede de rechtmatigheid in volle omvang van de gedane uitgaven, de bedoelde bijdragen daaronder begrepen. Daarbij gaat het onder andere om de vraag of de uitgaven zijn gedaan voor het doel waarvoor zij op de begroting zijn opgenomen, en of daarbij de van toepassing zijnde wet- en regelgeving is nageleefd. Aan de Staten-Generaal zal vervolgens door middel van de departementale rekening moeten worden getoond dat aan deze eisen is voldaan. Om de Minister van Binnenlandse Zaken die verantwoordelijkheid ten opzichte van de Staten-Generaal te kunnen laten dragen, is het noodzakelijk dat de desbetreffende regio's informatie overleggen over de aanwending van de verstrekte bijdragen. Deze informatie dient gecertificeerd te zijn door een accountant, opdat de departementale accountant zich daarop kan baseren bij zijn oordeelsvorming voor de verklaring bij de departementale rekening.

De politietaken worden hoofdzakelijk bekostigd uit de bijdragen die door het Rijk beschikbaar worden gesteld. Binnen de normale exploitatie kan ook sprake zijn van baten als er bijvoorbeeld eigendommen worden verkocht. Het is evenwel mogelijk dat korpsen ook andere baten van derden genereren. Dit was beperkt reeds het geval. Om te voorkomen dat voor de overige baten dan de rijksbijdragen en de baten uit de normale exploitatie een afzonderlijke verantwoording noodzakelijk wordt, zullen deze overige baten dienen te worden opgenomen in de verantwoording die de regio opstelt ten behoeve van de Minister van Binnenlandse Zaken. De afrekening op grond van de ontvangen en beoordeelde verantwoordingsinformatie dient vanzelfsprekend uitsluitend ter vaststelling van de rijksbijdragen. De overige baten blijven buiten beschouwing bij het vaststellen van de rijksbijdragen.

Ten behoeve van de nadere concretisering van de rekening en verantwoording is aansluiting gezocht bij het regeringsbeleid inzake de stroomlijning van de controle-uitoefening op specifieke uitkeringen, zoals deze is neergelegd in de Gemeentewet. Bij die controle-uitoefening zal

zoveel mogelijk gebruik dienen te worden gemaakt van de regionale jaarstukken (de zogeheten single-audit). Deze jaarstukken omvatten de rekening met het financiële verslag van de korpsbeheerder en de daarbij behorende accountantsverklaring en -rapportage.

De aansluiting bij het regeringsbeleid geldt in het bijzonder voor de rol van de departementale accountant in het verantwoordings- en controle-traject en is inherent aan de wijze waarop invulling wordt gegeven aan de departementale controle-uitoefening. Aan de departementale accountant kan daarom ten behoeve van zijn algemene controletaak en zijn daarmee samenhangende verantwoordelijkheid, de bevoegdheid worden verleend tot het houden van evaluerende gesprekken (de zogeheten review) met de accountant van de regio. Met behulp daarvan kan door de departementale accountant worden vastgesteld of de controle nog op het spoor ligt zoals door het ministerie bedoeld en dus ook de zekerheid geeft die het ministerie wenst.

Artikel 6 en 7

Rijksbijdragen worden op voorschotbasis betaalbaar gesteld. Afrekening vindt plaats op basis van – gecertificeerde – verantwoording. Indien achteraf blijkt dat rijksbijdragen niet rechtmatig (niet conform de gestelde voorwaarden) zijn besteed, dan is er een reden om de definitieve vaststelling van de bijdragen op een lager bedrag vast te stellen dan de verstrekte voorschotten. Na afloop van een begrotingsjaar kan er dus een (gedeeltelijke) terugvordering plaatsvinden van een beschikbaar gestelde rijksbijdrage.

Indien de Minister van Binnenlandse Zaken van deze mogelijkheid gebruik wenst te maken, kan hij hierin een eventuele schriftelijke uitleg van de betrokken korpsbeheerder betrekken. Het kan immers voorkomen dat er in een politieregio situaties ontstaan die buiten de invloed van de korpsbeheerder tot afwijkingen van de regels aanleiding hebben gegeven. Zo mogelijk kan een afwijking in het betrokken begrotingsjaar worden gecompenseerd in een daaropvolgend jaar. Binnen de mogelijkheden van de algemene uitkering kunnen regio's immers niet bestede gelden reserveren.

Ook in het geval dat uit de rekening en verantwoording blijkt dat een bijzondere bijdrage niet conform de gestelde voorwaarden of niet volledig is besteed, kan de Minister van Binnenlandse Zaken de verstrekte bijdrage geheel of gedeeltelijk terugvorderen. Betreft de invordering bijzondere bijdragen die betrekking hadden op de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde of op de vervulling van taken ten dienste van de justitie, dan geschiedt terugvordering in overeenstemming met de Minister van Justitie. Indien de Minister van Binnenlandse Zaken besluit tot het terugvorderen van een teveel betaalde rijksbijdrage, dan bestaat in voorkomend geval de mogelijkheid tot het opnieuw aanvragen of verlenen van het restant van het oorspronkelijk toegezegde voorschot. Dit houdt evenwel een onzekerheid in ten aanzien van een positieve beslissing.

De informatie en verantwoording neemt een belangrijke plaats in binnen de structuur van de financiering. Zonder verantwoording kan het Rijk niet de zekerheid verkrijgen die gewenst wordt, zonder informatie kan de financieringsregeling niet worden uitgevoerd en kan een gekwantificeerde onderbouwing van het beleid niet op adequate wijze plaatsvinden. Afgezien van de verantwoordingsinformatie op grond van artikel 5, komt deze informatie ook op grond van artikel 8 beschikbaar. Omdat deze informatie essentieel geacht wordt, is in dit artikel de mogelijkheid

ingebouwd om de betaling van rijksbijdragen geheel of gedeeltelijk op te houden indien een korps in gebreke blijft om informatie te verstrekken. Op deze wijze wordt een prikkel gegeven voor een geordende cyclus van beleidsvoorbereiding, vaststellen van budgetverdeeleenheden en vergoedingsbedragen, het betalen van de rijksbijdragen, het verstrekken van informatie door de regio, het afleggen van verantwoording en het afrekenen.

Na afloop van het uitkeringsjaar en na ontvangst en beoordeling van de verantwoordingsinformatie wordt een regio geïnformeerd over de definitieve vaststelling van de rijksbijdragen. Dit is van belang om ook de politieregio zekerheid te bieden over de definitieve omvang van de rijksbijdragen.

Artikel 8

Het beleidsplan en de op basis hiervan vastgestelde begroting zijn gebaseerd op het Besluit comptabele regelgeving regionale politiekorpsen, gebaseerd op artikel 45 van de Politiewet 1993. Deze comptabele regels bepalen de structuur voor de inrichting van de begroting. De begroting is het document dat wordt opgesteld door de regionaal korpsbeheerder en wordt vastgesteld door het regionaal college. Op grond van een aantal van overeenkomstige toepassing verklaarde bepalingen uit de Gemeentewet is hierop van rijkswege toezicht op het financiële beheer. Bovendien kan op basis van de begroting zicht ontstaan op voornemens en relevante ontwikkelingen.

Omdat de behoefte aan (de presentatie van) informatie aan wijziging onderhevig kan zijn, is de Minister van Binnenlandse Zaken in het tweede lid de bevoegdheid gegeven nadere regels te geven. Artikel 45 van de Politiewet 1993 staat dergelijke delegatie in het kader van het beheer toe. Met het oog op de verantwoordelijkheid van de Minister van Justitie voor de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde en de uitvoering van taken ten dienste van de justitie, is in dit lid voorts bepaald dat, voorzover de informatie op die onderwerpen betrekking heeft, de Minister van Binnenlandse Zaken de bij ministeriële regeling vast te stellen uitvoeringsregels vaststelt in overeenstemming met de Minister van Justitie. De Minister van Binnenlandse Zaken stelt deze, voor Justitie van belang zijnde informatie, aan de Minister van Justitie ter beschikking.

Tot slot is in het derde lid bepaald dat de Minister van Binnenlandse Zaken zowel aan de korpsbeheerders als aan de Minister van Justitie jaarlijks verslag van de verkregen informatie doet.

Artikel 9

Op grond van artikel 45, vierde lid, van de Politiewet 1993 wordt toezicht op het financiële beheer van de regio's uitgeoefend. Dit toezicht geschiedt door de Minister van Binnenlandse Zaken, handelend in overeenstemming met de Minister van Justitie. Dit betekent dat de regionale begroting, nadat deze door de korpsbeheerder is opgesteld en is vastgesteld door het regionaal college, onderworpen wordt aan de (overeenkomstige) bepalingen van de Gemeentewet. Op basis hiervan kan goedkeuring aan een regionale begroting worden onthouden indien deze niet reëel sluitend is dan wel strijdig is met het recht of het algemeen financieel belang. Het gaat daarbij dus niet alleen om de beoordeling of een begroting geen tekort vertoont, maar ook om de vraag of in de begroting voldoende rekening is gehouden met de geldende regels waarvoor de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie verantwoordelijkheid dragen.

Om het beheer op afstand geen geweld aan te doen, zal de praktijk er

op gericht zijn om het onthouden van goedkeuring zoveel mogelijk te voorkomen en alleen hiertoe te besluiten indien er sprake is van aanmerkelijke budgettaire tekorten.

Binnen de gekozen financieringsstructuur moet een kostendekkende exploitatie kunnen worden bereikt. Bovendien kan een regio verzoeken om een aanvullende bijdrage, in gevallen dat er budgettaire knelpunten ontstaan die niet door eigen inspanning kunnen worden opgelost.

De Minister van Binnenlandse Zaken kan in overeenstemming met de Minister van Justitie bepalen dat de begroting en de begrotingswijzigingen van een regio goedkeuring behoeven; artikel 205 van de Gemeentewet geeft daarvoor de criteria en de termijnen.

Artikel 10

In verband met de verantwoordelijkheid van de Minister van Justitie, in het bijzonder die ingevolge artikel 45, vierde lid, van de Politiewet 1993, dient deze kennis te dragen van de relevante besluiten van de Minister van Binnenlandse Zaken ingevolge dit besluit en dient hij te beschikken over de overige informatie die in dit kader relevant is. Hierbij zijn vooral de hoofdlijnen van de in de artikelen 5 en 8 bedoelde informatie van belang. Artikel 10 voorziet in deze informatiebehoefte, door te bepalen dat de Minister van Binnenlandse Zaken deze informatie verschaft aan de Minister van Justitie. De rol van de Minister van Binnenlandse Zaken als enige beheerder op afstand blijft aldus volledig intact; de informatiestroom loopt van de regiokorpsen naar de Minister van Binnenlandse Zaken.

Artikel 11

Op grond van het eerste lid van dit artikel kunnen bijdragen die zijn toegezegd op grond van het Besluit vergoeding reorganisatiekosten politie 1991, dat is gestoeld op de Wet tijdelijke voorzieningen reorganisatie politiebestedel, betaalbaar worden gesteld. Met de invoering van de Politiewet 1993 is de formele grondslag van het Besluit vergoeding reorganisatiekosten politie komen te vervallen. De looptijd waarop de toezeggingen betrekking hebben betreft een periode van 6 jaar en eindigt in 1996. Voor de periode gelegen tussen het moment waarop de nieuwe Politiewet van kracht wordt en het jaar 1996 is een formele grondslag noodzakelijk om de eerder gedane toezegging te kunnen uitvoeren. De onderhavige bijzondere bijdrage maakt dit mogelijk.

Artikel 12

De financiële start van de regio's vraagt enkele (eenmalige) aanpassingen van de regels die vooral bedoeld zijn voor een cyclisch proces. Een aantal activiteiten die normaliter voor aanvang van een begrotingsjaar plaatsvinden, moeten nu aan het begin ervan geschieden. De termijnen zullen noodgedwongen kort moeten zijn.

Van de zijde van Binnenlandse Zaken zal met de grootste spoed bekend gemaakt worden wat de bedragen zijn waarop de regio's aanspraak kunnen maken.

Ook de regio's moeten voortvarendheid betrachten. Op basis van artikel 20 van het Besluit comptabele regelgeving politie zullen uiterlijk op 3 mei 1994 onder meer het beleidsplan, de begroting en de meerjarenraming vastgesteld moeten zijn. Artikel 12, derde lid, van dit besluit bepaalt vervolgens dat voor 17 mei de stukken moeten worden toegezonden aan Binnenlandse Zaken. Indien de Minister van Binnenlandse Zaken van oordeel is dat de begroting goedkeuring behoeft, ontvangt op grond van artikel 203, derde lid, van de Gemeentewet, de regio binnen één maand een besluit van die strekking.

Het vierde lid van artikel 12 van dit besluit past twee in casu onmogelijke voorwaarden in artikel 203, derde lid, en artikel 205, tweede lid, van de Gemeentewet aan aan de «vliegende start» van de regio's.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
E. van Thijn